

ער שרייבט!



ד. מ. הערמאלין

בייטאן אויפ'ן נייעם מארק

(א פאעמאטישע דראמא אין פיער אקטען.) א פארדויע נאך פריץ.

די סצענע.

א מארק. בלאַטע. מלכודים. א באַק. א ברונעס. דרוי מעשענער בעלער הענגען אין דער לופט... ס'זינגט א גריל. אויף א דראַט הענגט א דאמסקער שניידער. א בלעכען הענדעל קרוינט אויפ'ן שוהלדאך. דער האַרזיאַנט פלאקערט. גויגאַלדענע קוובעס קוקען אין מאַרק אַרױן... רעכטס — אויביגע וועלטען. לינקס — א סאַמאואַר

עס שפיעלען:

- לצים.
- מענשען.
- א טוידער פערד.
- א נע'פער'טע פערד.
- א דיכטער.
- שקאפעס.
- ווייבער.
- כתים.
- א נאכט-מיידעל.
- א רעטאך.
- א שוהל-קלאפער.
- א ווייסע נאז.
- א נגול.
- א זיינער.
- א כלה.
- א ציזה.
- געקאכטע באַב.
- א פריעה-נאָגעל.
- א שלראש.
- א הנוכה-לעמפעל.
- א פסח'דיגע זרוע.
- אן אנדרונגים.
- (צווישען איין אקט און צווייטען נעהנט א מילאָנעל טהייל פון א סעקונדע).
- ערשטער אַקט.
- דער טאנץ לעשט זיך...
- ווייבער צאפען... אידען כאפען...
- שקאפעס שפרינגען... דיכטער זינגען, ביס-באָס...
- לצים. מער ווי ליים! ס'איז קיהל...
- כלה. קיין שפיעל...
- טויטע פערד. האָבער פיעל...
- דיכטער. א היים... א היים...
- טויטער פערד. נעהט אויף שוויצען...
- דיכטער. שוויצען... בליצען!...
- כלה. האָסט דעם קאטער? !...
- (פאַרהאַנג)
- צווייטער אַקט.
- (ס'קומט אן א גריל און א שלאַך-מוצעל,

של ראש. איך קריך אויפ'ן קאָפּ...
 א באַק. צווישען רויזען א צאָפּ...
 דיכטער. באַב!...
 (פאַרהאַנג)
 פיערטער אַקט.
 (דער מעשענער מעלער מיט'ן דאמסקער שנייד-
 דער אָנגעטאָן אין א קופערנעס פאַנענער מיט
 שטרויס-פעדערען און נאָך עפעס... קומען
 אַרױן פון ס'לעזטע געסעל.)
 ס'טוידטע פערד. איך געה צום
 פריץ
 מערבע כנפות האָרז'...
 דיכטער. זינגען וועט די קיטקע,
 ביטקע... היטקע!...
 דער זייגער. ביס באַס... ס'ברענט
 דער ים!...
 דער רעטאך. אָט קומט עס, אָט
 ברומט עס!...
 (דער פריעה נאָגעל, די גאַנז, דער של ראש,
 די זרוע, דער דיכטער זינגען):
 מיט'ן פיסקעל שפוי איך...
 מיט'ן וויידעל דרוי איך...
 (די שיכונח פראַלט אין געזאַנג אַרױן... דער
 טאַנץ ווערט פערלאַשען... דער כאַס פערלירט
 זיך... וועלטען פּרױסלען זיך...)
 דער דיכטער. באַב...
 (פאַרהאַנג)

שלאַף-ראַק, אין פאַנטאַפּעל, מיט א פלעדער-
 וויש אין פיסקעל.)
 מענשען. קראַכמאַל שטייף...
 שקאפע. גיב א פייף...
 מתיים. מיר קריכען אויף די ווענט.
 א רעטאך. ס'פראַלט, קנאַלט,
 שאַלט!
 שוהל - קלאַפער. (ברעכט די
 הענד.)
 ווייסע גאַנז. ס'בלענדט און
 שטראַהלט!...
 א נגול. זייל מיט פייף טויווענד
 מיי...
 די כלה (מיט א מירטען-צווייגעל)
 כ'געה אין טבילה... אין דער קעלט אפילו.
 דיכטער. זיך צו-ווענדען צו די
 לענדען...
 א ציזה. רבונו דעלמא כולו!...
 (פאַרהאַנג)
 דריטער אַקט.
 לוכט, מיט כשר'ח נשמח'לעך כעהעפט, בעוויי-
 זען זיך רעכטס, לינקס, לינקס, רעכטס.)
 מיר קאָכען, מיר זיידען,
 עס עסען אונז אידען.
 פריעה נאָגעל. מיט'ן קנאַק, מיט
 געשמאַק...
 ווייסע גאַנז. דוראַק! דוראַק!

מיר ווערען, איהר הערט? ! איהר אונ-
 פערשעהמטער מענש, וואָס איהר זייט!
 אייער דעלכט-בעשטימטע פרייז אין
 געווען 5 דאָלאַר פאַר אן ארטיקעל און 4
 דאָלאַר פאַר א ליעד.
 איך האָב אייך געשיקט 12 ארטיקלען
 און 7 ליעדער. צוזאַמען מיט מיינ געלד,
 וואָס איך האָב אויסגעלייגט פאַר מאַר-
 קעס, בעטרעפט: 89 דאָלאַר, 85 סענט.
 איך גיב אונד צוינט נומ משה'ן ווי 2

טיש, שרייב אן צום העררן מייערסאָן א
 בריעף, וועלכען איך נעפין מיט צוויי
 טעג שפעטער געדרוקט אין „פליהענרען
 שמראהל". בלויז דער נאָמען פון איהם
 און זיין צייטונג איז פערביטען אויף אן
 אנדער רעדאקטאָר מיט זיין צייטונג.
 אָט דאָס איז געדרוקט:
 אונזער שמענדיגער מיטארבייטער,
 דער גרויסער מענש און וועלט-בעריהמט
 געווענער שרייבער, האָט אונז צוגעשיקט דעם

אונזער רעדאקציאָן, האָט זיך איבערנען-
 קעהרט וועלטען. מען האָט אונז בע-
 גנב'עט ביז א פעני. די נאנצע שולד ליגט
 אויף אונזער מענעדזשער, ימה שמו
 וזכרו. דערפאַר האָבען מיר איהם ארויס-
 געיאָגט ווי א הונד. יעצט פיהרען מיר
 ווידער איין אָרדנונג אין אונזער רעדאקציע
 און פאַר יעדען ארטיקעל, וואָס איהר
 וועט אונז צושיקען, קריגט איהר אייער
 געלד דורכ א פּרעשעטעל בעלינגען